

væsentlig har taget den Opgave i Arv at tage Nøb i Seilene, saaledes er det i Særdeleshed den administrative fremfor den legislative Virksomhed, hvorpaa der i den nærmeste Fremtid vil blive gjort. Fordring til Indenrigsministeren.

Hvad angaaer det Lovforslag, som jeg efter Hans Majestæts allerhøieste Befaling herved har den Ære først at forelægge, og som er: Udcast til Lov angaaende en for Rjbstad og Land fælles overordnet communal Bestyrelse m. v., da har jeg forefundet det i den samme Tilstand, hvori det fra Landstthinget i forrige Session overgik her til Folkethinget, og da det allerede her har været undergivet en foreløbig Behandling, tør jeg forudsætte, at det i det Væsentlige er de ærede Medlemmer bekendt. Af samme Grund har jeg heller ikke troet, at burde foretage Endringer eller Bempelser deri, idet jeg dog maa forbeholde mig senere at give de hyderligere Bidrag, som jeg mulig maatte see mig istand til at hde denne Sag, der ligger mig meget paa Sinde, ved Forhandlingerne her i Salen, hvor der fra min Side skal blive viist al den Smødekommun, som falder let og naturlig for en Minister, der er udgaaet af en reen parlamentarisk Carriere, og hvem det constitutionelle Rigs Udvikling ligger saa varmt paa Hjerte som maaskee nogen Anden. Jeg haaber derhos, at det ærede Thing under Forhandlingerne ogsaa fra sin Side vil vise en tilsvarende Begretnings, og navnlig kan jeg ikke stjerne rettere, end at det vigtige Spørgsmaal, som strax ved denne Lov vil blive fremkaldt, nemlig om Forholdet mellem Rjbstad og Land, bør behandles med megen Forbeholdenhed, medens der ikke er Noget, der mere end jeg kan ønske, at en kraftig og naturlig Sammensmeltning af Rjbstad og Land finder Sted; i sin Tid har jeg selv gjort Mit dertil i to meget vigtige Henseender, nemlig med Hensyn til den almindelige Vernepligt og — hvad der er Hovedsagen, idet derved efter min Overbeviisning Spørgsmaalet i Principet er afgjort for alle kommende Tider — med Hensyn til Valgloven; der er herved gjort meget vigtige Skridt til at fjerne den Afskillelse mellem Rjbstad og Land, vi have modtaget i Arv fra

Fortiden, men som efter min Overbeviisning træder hæmmende iveien for en dygtig national Udvikling, og ved enhver senere sig frembydende Leilighed har det været mit Hovedsiemmed at virke hen til samme Maal; for at nævne et Exempel, skal jeg anføre Skoleloven, hvori en saadan Forening som den, hvorom der her er Tale, allerede er gennemført og til Alles Tilfredshed har bestaaet sin Prøve. Men paa den anden Side troer jeg, at man vilde miskjende historiske og bestaaende Forhold, hvis man i den Retning vilde gaae videre, end man her har foreslaaet, hvor der er indrømmet Rjbstæderne en ganske vist kun forholdsvis ringe Repræsentation, hvad der imidlertid er en naturlig Conseqvents af, at de i Henseende til Folkemængde, Formue og Betydning for hele Landet staae i anden Række. Derimod troer jeg, at ethvert Forsøg paa, enhver Tanke om aldeles at ville berøve dem en særegen Valgklasse, der som anført kun sikker dem forholdsvis faa Stemmer, vilde være en Mis kjendelse af de virkelige Forhold, og jeg frygter for, at dette for mig vilde fremtræde som eensbetydende med en Forkastelse af Lovten. Et andet Spørgsmaal, hvorpaa jeg strax vil henlede Opmærksomheden, fordi jeg forudsætter og forudsæer, at det vil blive Gjenstand for Overveelse, er Forholdet mellem Amtsraadet og Amtmanden; principielt har jeg for mit Vedkommende ikke Noget som helst imod, at den hele Styrelse ved Amtmanden aldeles overgaaer til Amtsraadet, og at Amtmanden som Statens Tilsynshavende blot overtager Controllen, og i den Henseende maa det kun være mig tilladt at henvise til et Factum, og det er, at jeg som Ordfører for et Udvalg i Folkethinget allerede i 1852 netop har fremsat et saadant Forslag; men jeg maa derhos bringe i Erindring, at dette efter min Overbeviisning med Nødvendighed forudsætter en anden Ordning af det hele Forhold end den, der nu bestaaer. I dette Lovudkast har man — jeg troer, at man har gjort Ret deri, og jeg troer i alt Fald, at det er i god Conseqvents med den successive Udvikling, som vore communale Forhold hidtil have faaet, hvorved man ikke har søgt paa eengang at klare det hele Spørgsmaal ved at løsrive Forhold, som vare dybt